

ДОБРИЛО АРАНИТОВИЋ

(биографија)

Добрило Аранитовић је рођен 2. октобра 1946. године у селу Малим Крћама код Пљеваља у многочланој сиромашној сељачкој породици. Основну школу завршио у месту рођења, гимназију у Пљевљима (1965) као ђак генерације, Филозофски факултет у Београду на групи за филозофију, смер етичко-естетички, са просеком 9,25 (1971). Филозофску групу предмета предавао је у гимназијама Крушевац (одељење у Варварину), Српској Црњи и Гимназији „Вера Благојевић“ у Шапцу. Од 1. марта 1975. до 31. децембра 2010. године радио као библиотекар у Народној библиотеци „Жика Поповић“ у Шапцу. Има звање библиотекар-саветник (од 1992). Бави се филозофијом, етнологијом, књижевном историјом и књижевном критиком, библиографским и лексикографским радом, превођењем с руског језика и приређивањем дела других аутора. Из

поменутих области објавио 109 посебних издања и преко 1.200 прилога у периодици и зборницима радова. О његовим радовима објављено је преко 560 приказа, осврта и бележака. Учествовао је на преко 40 научних скупова. Сачинио је преко 180 персоналних библиографија о нашим и страним филозофима, научницима и књижевним посленицима и више десетина тематских библиографија објављених у земљи и иностранству. Превео је 39 дела из филозофије, књижевне и друштвене теорије с руског језика. Стални је члан Матице српске, сарадник Института за филозофију при Филозофском факултету у Београду, Балканолошког института САНУ, члан Редакције српске ретроспективне библиографије 1868-1944, члан Удружења књижевних преводилаца Србије (од 1996) итд. Добитник је више награда и признања: награде „Вукоман Шалипуровић“ Самоуправних интересних заједница Прибој и Пријеполје (1988) за научни допринос проучавању Старе Рашке (за књигу *Библиографија о пљеваљском крају*); награде за издавачки подухват године на 35. међународном сајму књига у Београду (за приређивање *Пјеваније црногорске и херцеговачке* Симе Милутиновића Сарајлије у издању „Универзитетске ријечи“, Никшић, 1990); награде за преводилаштво из фонда „Јован Максимовић“ за превод дела Ивана Иљина *Пут духовне обнове* (1996); награде „Стојан Новаковић“ за библиографију (1998) за књигу *Подрински часописи 1920-1970.* и исте награде за избор, превод и приређивање зборника радова савремених руских аутора *Библиотека као огледало Васељене* (2009), исте награде за књиге „Његош и позориште“, „Библиографија часописа *Филозофски преглед*, *Филозофија и Теорија*“, Библиографија часописа *Мисао*“ (2013); награде „Милорад

Панић Суреп“ за библиотекарство (2001); јубиларне повеље Друштва библиотекара Црне Горе (2003) и др. Приводи крају дугогодишње пројекте: *Библиографија радова о Његошу* (преко 20.000 библиографских јединица) и *Библиографија српске филозофије* (око 30.000 библиографских јединица). Као пензионер живи у Шапцу.